

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 kwietnia 2011 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 listopada 2010 r.,

oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powódki Spółdzielni Mieszkaniowej w L. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku tego Sądu z dnia 29 września 2010 r. wraz z uzasadnieniem, uznając, że nie wykazała braku winy w jego uchybieniu. Tym samym postanowieniem odrzucił jako spóźniony wniosek o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Powódka zaskarżyła powyższe postanowienie w części dotyczącej odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, wnosząc o jego uchylenie. Wniosła również o dokonanie oceny zasadności postanowienia w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę L. wniósł o odrzucenie zażalenia w zakresie, w jakim dotyczy oddalenia wniosku powódki o przywrócenie jej terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku oraz o oddalenie zażalenia w pozostałym zakresie, ewentualnie o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie i nie przysługuje od niego zażalenie do Sądu Najwyższego (postanowienie SN z dnia 20 maja 2002 r., I PZ 38/02, OSNP – wkładka z 2002 r., nr 20, poz. 11). Jednakże na wniosek strony, zgłoszony w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, postanowienie sądu drugiej instancji, odmawiające przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej, może być skutecznie kwestionowane w tym zażaleniu, jeżeli miało wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu (zob.: postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2008 r., II UZ 28/07, OSNP z 2009 r., nr 15 –16, poz. 214). Powódka taki wniosek zgłosiła, a oddalenie wniosku o przywrócenie terminu miało bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiocie odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku

z uzasadnieniem. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej ciąży obowiązek zachowania należytej staranności, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od strony właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie (por. postanowienie SN z dnia 23 listopada 2005 r., II CZ 103/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., III CZ 22/07, nie publ.). Co więcej, art. 168 §1 k.p.c. dotyczący przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, ponieważ zasadą jest, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie (postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2010 r., III CZ 1/10, nie publ.; postanowienie SN z dnia 5 maja 2009 r., sygn. akt I UO 3/08, nie publ.). W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny zasadnie dostrzegł, że śmierć pełnomocnika profesjonalnego nie zwalnia powódki z należytej staranności. Powódka nie stawiała się na ogłoszenie wyroku pomimo prawidłowego powiadomienia o terminie publikacji, nie podjęła też żadnych starań, by dowiedzieć się o treści orzeczenia, wykazując tym samym elementarny brak dbałości o własne interesy i to w sytuacji, w której wiedziała, że dotychczas reprezentujący ją pełnomocnik zmarł. Ten brak staranności – zważając dodatkowo na okoliczność, iż powódka jest podmiotem profesjonalnym – decyduje o występowaniu winy w uchybieniu terminowi oraz o prawidłowej ocenie przeprowadzonej przez Sąd drugiej instancji.

Zasadność oddalenia wniosku o przywrócenie terminu skutkuje również uznaniem, że rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem jest prawidłowe, skoro wniosek ten został złożony z opóźnieniem.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.